

Dokument s plenarne sjednice

A8-0353/2018

24.10.2018

IZVJEŠĆE

o minimalnim standardima za manjine u EU-u
(2018/2036(INI))

Odbor za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove

Izvjestitelj: József Nagy

SADRŽAJ

	Stranica
PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA	3
MIŠLJENJE MANJINE	21
MIŠLJENJE ODBORA ZA KULTURU I OBRAZOVANJE.....	22
INFORMACIJE O USVAJANJU U NADLEŽNOM ODBORU	31
KONAČNO GLASOVANJE POIMENIČNIM GLASOVANJEM U NADLEŽNOM ODBORU	32

PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA

o minimalnim standardima za manjine u EU-u (2018/2036(INI))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir članak 2. i članak 3. stavak 3. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) i članak 19. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU),
- uzimajući u obzir članke 10., 21. i 22. Povelje Europske unije o temeljnim pravima,
- uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 2000/43/EZ od 29. lipnja 2000. o provedbi načela jednakog postupanja prema osobama bez obzira na njihovo rasno ili etničko podrijetlo,
- uzimajući u obzir kriterije iz Kopenhagena i skup pravila Unije (pravnu stečevinu) koja država kandidatkinja mora ispuniti ako želi pristupiti Uniji,
- uzimajući u obzir Deklaraciju Ujedinjenih naroda o pravima osoba pripadnika nacionalnih ili etničkih, vjerskih i jezičnih manjina i Deklaraciju UN-a o pravima autohtonih naroda,
- uzimajući u obzir Opću deklaraciju o ljudskim pravima koju je 1948. usvojila Opća skupština UN-a,
- uzimajući u obzir Rezoluciju UN-a A/RES/60/7 o sjećanju na holokaust, koju je Opća skupština donijela 1. studenoga 2005.,
- uzimajući u obzir Europsku konvenciju o ljudskim pravima i njezine protokole, posebice Protokol br. 12 o nediskriminaciji,
- uzimajući u obzir izvješće o temeljnim pravima za 2018. Agencije Europske unije za temeljna prava (FRA) i drugo istraživanje Europske unije o manjinama i diskriminaciji (EU-MIDIS II), koje je provela ista agencija,
- uzimajući u obzir Konvenciju UN-a o pravima osoba s invaliditetom i njezin Fakultativni protokol (A/RES/61/106) donesene 13. prosinca 2006.,
- uzimajući u obzir Okvirnu konvenciju Vijeća Europe za zaštitu nacionalnih manjina i Europsku povelju o regionalnim ili manjinskim jezicima,
- uzimajući u obzir Rezoluciju Parlamentarne skupštine Vijeća Europe br. 1985 donesenu 2014. o stanju i pravima nacionalnih manjina u Europi,
- uzimajući u obzir Rezoluciju Parlamentarne skupštine Vijeća Europe br. 2153 iz 2017. naslovljenu „Promicanje uključivanja Roma i Putnika”,
- uzimajući u obzir Rezoluciju Parlamentarne skupštine Vijeća Europe br. 2196 iz 2018. naslovljenu „Zaštita i promicanje regionalnih i manjinskih jezika u Europi”,
- uzimajući u obzir Rezoluciju Kongresa lokalnih i regionalnih vlasti Vijeća Europe 424

iz 2017. naslovljenu „Regionalni i manjinski jezici u Europi danas”,

- uzimajući u obzir Preporuku Parlamentarne skupštine Vijeća Europe br. 1201 iz 1993. za dodatni protokol o pravima manjina uz Europsku konvenciju o ljudskim pravima,
- uzimajući u obzir Izjavu Odbora ministara Vijeća Europe o porastu anticiganizma i rasističkog nasilja nad Romima u Europi, donesenu 1. veljače 2012.,
- uzimajući u obzir Smjernicu br. 5 o odnosima između Vijeća Europe i Europske unije, usvojenu na Trećem sastanku na vrhu šefova država i vlada Vijeća Europe u Varšavi 16. i 17. svibnja 2005.,
- uzimajući u obzir kopenhaški dokument Organizacije za europsku sigurnost i suradnju (OESSION) iz 1990. i brojne tematske preporuke i smjernice o pravima manjina koje su izdali visoki povjerenik OESSION-a za nacionalne manjine i Ured OESSION-a za demokratske institucije i ljudska prava,
- uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 2000/43/EZ od 29. lipnja 2000. o provedbi načela jednakog postupanja prema osobama bez obzira na njihovo rasno ili etničko podrijetlo¹,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 7. veljače 2018. o zaštiti i nediskriminaciji manjina u državama članicama EU-a²,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 25. listopada 2017. o aspektima temeljnih prava u integraciji Roma u EU-u: borba protiv anticiganizma³,
- uzimajući u obzir Okvirnu odluku Vijeća 2008/913/PUP od 28. studenoga 2008. o suzbijanju određenih oblika i načina izražavanja rasizma i ksenofobije kaznenopravnim sredstvima⁴,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 13. prosinca 2016. o stanju temeljnih prava u Europskoj uniji⁵,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 15. travnja 2015. povodom Međunarodnog dana Roma o rasnoj netrpeljivosti prema Romima u Europi i priznanju na razini EU-a dana sjećanja na genocid nad Romima u Drugom svjetskom ratu⁶,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 11. rujna 2013. o ugroženim europskim jezicima i jezičnoj raznolikosti u Europskoj uniji⁷,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 8. lipnja 2005. o zaštiti manjina i politikama suzbijanja diskriminacije u proširenoj Europi⁸,

¹ SL L 180, 19.7.2000., str. 22.

² Usvojeni tekstovi, P8_TA(2018)0032.

³ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2017)0413.

⁴ SL L 328, 6.12.2008., str. 55.

⁵ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2016)0485.

⁶ SL C 328, 6.9.2016., str. 4.

⁷ SL C 93, 9.3.2016., str. 52.

⁸ SL C 124 E, 25.5.2006., str. 405.

- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 12. prosinca 2017. o Izvješću o građanstvu EU-a za 2017.: Jačanje prava građana u Uniji demokratskih promjena⁹,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 25. listopada 2016. s preporukama Komisiji o uspostavi mehanizma EU-a za demokraciju, vladavinu prava i temeljna prava¹⁰,
 - uzimajući u obzir odluke i sudsku praksu Suda Europske unije, posebice u predmetu T-646/13 (Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe protiv Komisije) i sudsku praksu Europskog suda za ljudska prava,
 - uzimajući u obzir izvješća i istraživanja Agencije Europske unije za temeljna prava (FRA), kao što je izvješće naslovljeno „Poštovanje i zaštita pripadnika manjina u razdoblju 2008. – 2010.”, kao i druga relevantna izvješća nacionalnih, europskih i međunarodnih organizacija i nevladinih organizacija o tom pitanju,
 - uzimajući u obzir aktivnosti i zaključke Međuskupine Europskog parlamenta za tradicionalne manjine, nacionalne zajednice i jezike,
 - uzimajući u obzir članak 52. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove i mišljenje Odbora za kulturu i obrazovanje (A8- 0353/2018),
- A. budući da su prava pripadnika manjima sastavni dio ljudskih prava, koja su univerzalna, nedjeljiva i neovisna; budući da su zaštita i promicanje prava manjina ključni za održavanje mira, sigurnosti i stabilnosti te za promicanje tolerancije, međusobnog poštovanja, razumijevanja i suradnje među svim osobama koje žive na istom državnom području;
- B. budući da je EU mozaik kultura, jezika, religija, tradicija i povijesti te predstavlja raznoliku zajednicu građana ujedinjenih zajedničkim temeljnim vrijednostima; budući da se bogatstvo ne podrazumijeva i trebalo bi se štititi i njegovati;
- C. budući da oko 8 % građana EU-a pripada nacionalnoj manjini te da oko 10 % njih govori regionalnim jezikom ili jezikom manjine; budući da se stalnim uznemiravanjem, diskriminacijom, uključujući višestruku i međusektorsknu diskriminaciju, i nasiljem ograničava mogućnost osoba da u cijelosti uživaju svoja temeljna prava i slobode i potkopava njihovo ravnopravno sudjelovanje u društvu;
- D. budući da zaštita prava pripadnika manjina može doprinijeti izgradnji održive budućnosti za Europu i pomoći da se zajamči poštovanje načela dostojanstva, jednakosti i nediskriminacije; budući da prednosti nisu ograničene na manjine jer će zaštita i promicanje manjina donijeti stabilnost, gospodarski razvoj i blagostanje za sve;
- E. budući da je Ugovorom iz Lisabona u primarno zakonodavstvo EU-a uveden pojam „pripadnika manjina”, što je prva izričita upotreba tog izraza u povijesti prava EU-a; budući da u članku 2. UEU-a stoji „Unija se temelji na vrijednostima poštovanja ljudskog dostojanstva, slobode, demokracije, jednakosti, vladavine prava i poštovanja

⁹ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2017)0487.

¹⁰ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2016)0409.

ljudskih prava, uključujući prava pripadnika manjina. Te su vrijednosti zajedničke državama članicama u društvu u kojem prevladavaju pluralizam, nediskriminacija, tolerancija, pravda, solidarnost i jednakost žena i muškaraca.”; napominje da te vrijednosti dijele sve države članice te da ih EU i svaka država članica pojedinačno trebaju podupirati i aktivno promicati u svim svojim unutarnjim i vanjskim politikama na dosljedan način; budući da se ta prava trebaju tretirati jednako kao i druga prava navedena u Ugovorima;

- F. budući da se u Ugovorima EU-a, u skladu s pristupom međunarodnog prava u tom pogledu, ne definira pojam „manjina”; budući da se u članku 17. UEU-a navodi da Komisija mora osigurati primjenu Ugovorâ;
- G. budući da se člankom 19. UFEU-a utvrđuje da Vijeće može, odlučujući jednoglasno, u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom i uz prethodnu suglasnost Europskog parlamenta, poduzeti odgovarajuće radnje radi suzbijanja diskriminacije;
- H. budući da je Poveljom Europske unije o temeljnim pravima pojam „nacionalne manjine” postao pojam prava EU-a; budući da se u članku 21. Povelje izričito naglašava da je diskriminacija zabranjena; budući da je potrebno posvetiti posebnu pozornost zaštiti temeljnih prava najranjivijih skupina;
- I. budući da se, pri utvrđivanju građanstva Unije, u članku 9. UEU-a izričito navodi da Unija poštuje načelo jednakosti svojih građana kojima njezine institucije, tijela, uredi i agencije posvećuju jednaku pozornost;
- J. budući da su Okvirna konvencija za zaštitu nacionalnih manjina i Povelja o jezicima glavna postignuća međunarodnog sustava za zaštitu manjina te važni međunarodni alati za postavljanje standarda za države stranke; budući da je učinak predmetnih sporazuma oslabljen sporim postupkom ratifikacije, zadrškama stranaka i nedostatkom nadzornih ovlasti, što ih čini ovisnima o dobroj volji država; budući da sustavno neprovodenje presuda, odluka i preporuka također dovodi do normalizacije neusklađenosti s dvama međunarodnim instrumentima;
- K. budući da bi se najbolje prakse koje se već upotrebljavaju u državama članicama trebale uzeti u obzir prilikom razvoja zajedničkih europskih minimalnih standarda za zaštitu prava pripadnika manjina, kao što je to slučaj u Italiji (Alto Adige/Južni Tirol) ili Njemačkoj (Schleswig-Holstein);
- L. budući da su prava pripadnika manjina zajamčena multilateralnim i bilateralnim međunarodnim sporazumima i sadržana u ustavnom poretku mnogih država članica i da je poštovanje tih prava važan preduvjet za procjenu vladavine prava;
- M. budući da Direktiva o rasnoj jednakosti (2000/43/EZ) predstavlja ključnu pravnu mjeru za borbu protiv etničke i rasne diskriminacije; budući da je nekoliko država članica još nije u cijelosti provelo; budući da se u članku 5. te Direktive, u svrhu osiguranja potpune jednakosti, navodi da načelo jednakog postupanja ne sprečava državu članicu da zadrži ili usvoji posebne mjere radi sprečavanja ili naknade zbog nepovoljnog položaja povezanog s rasnim ili etničkim podrijetlom;
- N. budući da geslo Europske unije „Ujedinjena u raznolikosti” usvojeno 2000. naglašava

poštovanje raznolikosti kao jedne od temeljnih vrijednosti Europske unije;

- O. budući da su kopenhaški kriteriji dio kriterija za pristupanje EU-u; budući da se jednim od tri kopenhaška kriterija jasno zahtijeva da zemlje zajamče demokraciju, vladavinu prava, poštovanje ljudskih prava i poštovanje te zaštitu manjina; budući da ne postoji daljnje praćenje prava manjina nakon što zemlja kandidatkinja postane država članica;
- P. budući da iskustvo pokazuje da su pretpriступne zemlje spremnije poštovati kopenhaške kriterije; budući da, kao posljedica nedostatka odgovarajućeg okvira za osiguranje ispunjenja tih kriterija nakon pristupanja može doći do ozbiljnog nazadovanja država članica EU-a; budući da EU i dalje nema zajedničke standarde na razini Unije za zaštitu manjina u državama članicama;
- Q. budući da Unija trenutačno raspolaže samo alatima ograničene učinkovitosti za reakciju na sustavnu i institucijsku pojavu diskriminacije, rasizma i ksenofobije; budući da su, unatoč brojnim pozivima Komisije, poduzeti samo ograničeni koraci da se zajamči učinkovita zaštita pripadnika manjina;
- R. budući da je potrebno razviti snažne pravne mehanizme i postupke za jamčenje poštovanja načela i vrijednosti utvrđenih u Ugovorima diljem Unije; budući da je poštovanje prava pripadnika manjina sastavni dio tih vrijednosti; budući da trebaju postojati učinkoviti mehanizmi za uklanjanje preostalih razlika; budući da taj mehanizam treba biti zasnovan na dokazima, objektivan i nediskriminirajući, da se njime trebaju poštovati načela supsidijarnosti, nužnosti i proporcionalnosti, da se treba primjenjivati na države članice i na institucije Unije te da se treba temeljiti na postupnom pristupu, koji uključuje i preventivnu i korektivnu dimenziju; budući da je Parlament izrazio svoju potporu u pogledu navedenoga u svojoj Rezoluciji od 25. listopada 2016. o uspostavi mehanizma EU-a za demokraciju, vladavinu prava i temeljna prava¹¹, koji bi mogao imati središnju ulogu u koordiniranom europskom pristupu upravljanju, koji trenutačno ne postoji;
- S. budući da su jezici sastavni dio europskog identiteta i najizravniji izraz kulture; budući da je poštovanje jezične raznolikosti temeljna vrijednost EU-a, kao što je utvrđeno, primjerice, člankom 22. Povelje i preambulom UEU-a, u kojoj se spominje nadahnuće „kulturnim, vjerskim i humanističkim naslijedom Europe iz kojeg su se razvile opće vrijednosti nepovredivih i neotuđivih prava ljudskog bića, slobode, demokracije, jednakosti i vladavine prava”;
- T. budući da je jezična raznolikost važan dio kulturnog bogatstva regije; budući da od 40 do 50 milijuna osoba u EU-u govori jednim od njegovih 60 regionalnih i manjinskih jezika, od kojih su neki ozbiljno ugroženi; budući da se diljem Europe primjećuje pad broja jezika manjina; budući da su jezici kojima govore male zajednice i koji nemaju službeni status u još većoj opasnosti od izumiranja;
- U. budući da se procjenjuje da jedna od tisuću osoba upotrebljava nacionalni znakovni jezik kao prvi jezik; budući da bi se tim jezicima trebao dodijeliti službeni status;
- V. budući da su u uključivim društvima pojedinačni identitet te nacionalni identitet važni i

¹¹ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2016)0409.

međusobno se ne isključuju; budući da se nacionalni zakonodavni sustavi država članica u pogledu manjina znatno razlikuju i predstavljaju nisku razinu usklađenosti i simetrije;

- W. budući da je kulturna baština Europe bogata i raznolika; budući da se njome obogaćuju pojedinačni životi građana; budući da se člankom 3. UEU-a potvrđuje da „Europska unija poštuje svoju bogatu kulturnu i jezičnu raznolikost te osigurava očuvanje i unapređenje kulturnog nasljeđa Europe”; budući da „pripadnici manjina koje stoljećima žive u Europi” doprinose toj bogatoj, jedinstvenoj i raznolikoj baštini i sastavni su dio europskog identiteta;
- X. budući da među državama članicama postoje velike razlike u priznavanju manjina i poštovanju njihovih prava; budući da se manjine diljem EU-a i dalje suočavaju s institucionaliziranom diskriminacijom i podligežu ponižavajućim stereotipima, a čak se i njihova stečena prava često ograničavaju ili primjenjuju selektivno;
- Y. budući da postoji razlika između zaštite manjina i politika borbe protiv diskriminacije; budući da nediskriminacija nije dovoljna za zaustavljanje asimilacije; budući da je učinkovita jednakost više od suzdržavanja od diskriminacije i podrazumijeva osiguranje provedbe prava manjina, kao što su pravo na identitet, uporabu jezika i obrazovanje, kulturna i građanska prava itd., kao i za većinu;
- Z. budući da je porast ksenofobnog nasilja i govora mržnje u Europskoj uniji, koje često promiču snage krajnje desnice, usmjereni na pripadnike manjina i utječe na njih;
- AA. budući da građani EU-a koji pripadaju manjinama očekuju da se učini više za zaštitu njihovih prava na europskoj razini, kao što potvrđuje velik broj predstavki koje je Europski parlament zaprimio o tom pitanju;
- AB. budući da je europska građanska inicijativa „Minority SafePack” prikupila 1 215 879 potpisa diljem EU-a, pokazujući tako volju tih građana EU-a da se ojača zakonodavni okvir kojim se uređuju politike manjina na razini EU-a;
- AC. budući da postoji znatan prostor za poboljšanje načina na koji se zaštita prava manjina provodi u EU-u; budući da se legitimitet demokratskih institucija temelji na sudjelovanju i zastupanju svih skupina društva, uključujući pripadnike manjina;
- 1. podsjeća da su države članice obvezne manjinama zajamčiti potpuno uživanje njihovih ljudskih prava, i kad je riječ o pojedincima i kad je riječ o zajednicama;
- 2. podsjeća na to da iako je zaštita manjina dio kopenhaških kriterija za zemlje kandidatkinje i za države članice, ne postoji jamstvo da će se države kandidatkinje nakon što postanu države članice pridržavati obveza preuzetih u okviru tih kriterija;
- 3. napominje da EU i dalje ne raspolaže učinkovitim alatima za praćenje i provedbu poštovanja prava manjina; žali zbog toga što je u području zaštite manjina EU uzeo zdravo za gotovo pretpostavku da njegove države članice poštuju prava manjina ili se oslonio na vanjske instrumente za praćenje, kao što su instrumenti UN-a, Vijeća Europe i OESE-a;
- 4. napominje da poštovanje kopenhaških kriterija prije i nakon pristupanja država Uniji

mora podlijegati stalnom nadzoru i stalnom dijalogu u Parlamentu, Komisiji i Vijeću te među njima; ističe potrebu za sveobuhvatnim sustavom zaštite manjina u EU-u, uz čvrste mehanizme praćenja;

5. podsjeća na to da u skladu s člankom 17. stavkom 1. UEU-a Komisija kao zaštitnica Ugovorâ ima legitimitet i nadležna je pobrinuti se da sve države članice poštuju načela vladavine prava i ostale vrijednosti iz članka 2. UEU-a; stoga smatra da se mjerama koje Europska komisija poduzima kako bi ispunila tu zadaću i osigurala da se i dalje ispunjavaju uvjeti koji su postojali prije pristupanja određene države članice Uniji ne povređuje suverenitet država članica;
6. podsjeća na to da svaka država članica ima pravo definirati pripadnike nacionalnih manjina, u okviru postojećih međunarodnih standarda;
7. podsjeća na to da ne postoji zajednički standard EU-a za prava manjina u EU-u ni zajedničko razumijevanje toga tko se može smatrati osobom koja pripada manjini; napominje da ne postoji definicija pojma manjina ni u Deklaraciji Ujedinjenih naroda o pravima osoba koje pripadaju nacionalnim ili etničkim, vjerskim i jezičnim manjinama, ni u Okvirnoj konvenciji za zaštitu nacionalnih manjina; naglašava potrebu da se zaštite sve nacionalne ili etničke, vjerske i jezične manjine, neovisno o definiciji, te ističe da bi se svaka definicija trebala primjenjivati na fleksibilan način, s obzirom na to da *de facto* uključivanje korisnika u zaštitu prava manjina često predstavlja dio razvojnog procesa koji na kraju može dovesti do službenog priznanja; smatra da bi se, u pogledu poštovanja načela supsidijarnosti, proporcionalnosti i nediskriminacije, definicija „nacionalne manjine” trebala temeljiti na definiciji utvrđenoj Preporukom Parlamentarne skupštine Vijeća Europe 1201 iz 1993. o dodatnom protokolu o pravima manjina uz Europsku konvenciju o ljudskim pravima, odnosno skupine osoba u državi koja:
 - boravi na teritoriju te države i njezin je državljanin;
 - održava dugogodišnje, čvrste i dugotrajne odnose s tom državom;
 - ima posebna etnička, kulturna, vjerska ili jezična obilježja;
 - je dovoljno reprezentativna, iako malobrojnija od ostatka stanovništva te države ili regije te države;
 - je motivirana željom da zaštititi svoj zajednički identitet, uključujući kulturu, tradiciju, vjeru ili jezik;
8. podsjeća na Smjernicu br. 5 o odnosima između Vijeća Europe i Europske unije, koju su donijeli čelnici država i vlada država članica Vijeća Europe na sastanku u Varšavi od 16. i 17. svibnja 2005., u kojoj je navedeno da će Europska unija u okviru svojih nadležnosti nastojati prenijeti te aspekte konvencija Vijeća Europe u pravo Europske unije;
9. napominje da neke odredbe Okvirne konvencije za zaštitu nacionalnih manjina i Europske povelje o regionalnim ili manjinskim jezicima („Povelja o jezicima”) spadaju u nadležnosti EU-a, i podsjeća na zaključak Agencije za temeljna prava prema kojem

Unija, iako nema opću zakonodavnu nadležnost za odlučivanje o zaštiti nacionalnih manjina kao takvoj, može odlučiti o raznim pitanjima koja utječu na pripadnike nacionalnih manjina;

10. smatra da je potreban zakonodavni prijedlog o minimalnim standardima zaštite manjina u EU-u, nakon ispravne procjene učinka i u skladu s načelima supsidijarnosti i proporcionalnosti koja se primjenjuju na države članice, u cilju poboljšanja stanja manjina i zaštite postojećih prava u svim državama članicama, istodobno izbjegavajući dvostrukе standarde; smatra da bi, uz poštovanje načela supsidijarnosti i proporcionalnosti, takvi standardi trebali započeti od onih koji su već kodificirani u međunarodnim pravnim instrumentima i da bi trebali biti čvrsto uključeni u pravni okvir kojim se jamče demokracija, vladavina prava i temeljna prava u cijelom EU-u te popraćeni funkcionalnim mehanizmima praćenja; poziva Komisiju i države članice da osiguraju da se u okviru njihovih pravnih sustava pripadnicima manjina jamči da ih se neće diskriminirati te da poduzmu i provedu ciljane zaštitne mjere;
11. podsjeća na to da je zaštita prava manjina dio prijedloga za sklapanje Pakta Unije za demokraciju, vladavinu prava i temeljna prava (Pakt za DVT); u tom pogledu podsjeća na zahtjev iz svoje Rezolucije od 25. listopada 2016. o uspostavi mehanizma EU-a za demokraciju, vladavinu prava i temeljna prava te ponovno poziva Komisiju da podnese prijedlog za sklapanje Pakta za DVT; poziva Komisiju da prava manjina uključi u sve moguće odjeljke mehanizma EU-a za demokraciju, vladavinu prava i temeljna prava;
12. potiče Komisiju da uspostavi tijelo na razini Unije (ili unutar postojećih struktura ili kao zasebno tijelo) za priznavanje i zaštitu manjina u EU-u;
13. pozdravlja uspješnu prijavu i prikupljanje potpisa za europsku građansku inicijativu „Minority SafePack” kojom se poziva na uspostavu europskog okvira za zaštitu manjina; potiče Komisiju da istraži načine na koje bi se interesi i potrebe manjina mogli bolje zastupati na razini EU-a;
14. potiče Komisiju i države članice da zaštite prava pripadnika manjina radi očuvanja, zaštite i razvoja njihova identiteta, te da poduzmu mjere potrebne za promicanje učinkovitog sudjelovanja manjina u društvenom, gospodarskom i kulturnom životu i u javnim poslovima;
15. podsjeća na to da se građanstvo EU-a stječe na temelju državljanstva jedne od država članica, koje je uređeno nacionalnim zakonima; podsjeća na to da bi se u kontekstu pristupa nacionalnom državljanstvu na države članice trebala primjenjivati načela zakonodavstva EU-a, kao što su načela proporcionalnosti i nediskriminacije, oba dobro razrađena u sudskoj praksi Suda Europske unije; budući da je prema članku 20. UFEU-a svaka osoba koja ima državljanstvo neke države članice ujedno i građanin Unije s pravima i obvezama utvrđenima Ugovorima i Poveljom; podsjeća na to da, u skladu s Ugovorima, institucije EU-a moraju svim građanima EU-a posvetiti jednaku pozornost;
16. podsjeća na svoju duboku zabrinutost zbog broja romskih apatrida u Europi, što dovodi do toga da je takvim Romima u potpunosti uskraćen pristup socijalnim, obrazovnim i zdravstvenim uslugama i da su prisiljeni na život na samim marginama društva; poziva države članice da stanu na kraj apatridnosti i da svima osiguraju uživanje temeljnih ljudskih prava;

17. potiče države članice da poduzmu djelotvorne mjere u cilju uklanjanja svih prepreka pristupa pripadnika manjina zdravstvenom sustavu; napominje da manjinske skupine imaju slabiji pristup uslugama zdravstvene skrbi i zdravstvenim informacijama; potiče Komisiju i države članice da zajamče da manjine imaju pristup fizičkoj i mentalnoj zdravstvenoj skrbi, bez diskriminacije;
18. poziva Europsku uniju da pristupi Okvirnoj konvenciji za zaštitu nacionalnih manjina i Povelji o jezicima, a države članice da ih ratificiraju te da poštuju načela utvrđena u tim dokumentima; poziva države članice i Komisiju da se suzdrže od djelovanja koje bi bilo protivno tim načelima; ističe da se prilikom stvaranja minimalnih standarda za manjine u EU-u, institucije i države članice moraju suzdržati od donošenja zakona i administrativnih mjera koje oslabljuju prava pripadnika manjina ili odstupaju od njih;
19. potvrđuje da autohtonim narodima prilikom provedbe svojih prava ne bi smjeli trpjeti diskriminaciju bilo koje vrste te bi trebali imati pravo na dostojanstvo i raznolikost svoje kulture, tradicije, povijesti i težnji, što se na odgovarajući način odražava u obrazovanju i javnom informiranju; potiče one države članice koje to još nisu učinile da ratificiraju Konvenciju o pravima autohtonih i plemenskih naroda (Konvencija ILO-a br. 169) i provedu je u dobro vjeri;
20. smatra da bi u EU-u trebalo razviti zajedničke minimalne europske standarde za zaštitu prava pripadnika manjina, poštujući postupovna načela dobrosusjedskih odnosa, prijateljskih odnosa i suradnje između država članica, kao i suradnje sa susjednim zemljama koje nisu članice EU-a, te na temelju provedbe međunarodnih standarda i normi; smatra da donošenje zajedničkih i minimalnih europskih standarda ne bi trebalo umanjiti postojeća prava i standarde kojima se štite pripadnici manjina; podsjeća na potrebu za provedbom usvojenih obveza i načela razvijenih u okviru OEŠ-a, osobito u njegovim tematskim preporukama i smjernicama; podsjeća na to da je Komisija već uzela u obzir te standarde u kontekstu kopenhaških kriterija tijekom pregovora o pristupanju; u tom pogledu poziva Komisiju da primjeni jednake standarde na sve države članice EU-a;
21. naglašava da politike nediskriminacije nisu dovoljne da bi se riješila pitanja s kojima se suočavaju manjine i spriječila njihova asimilacija; napominje da se pripadnici manjina nalaze u posebnoj kategoriji kada je riječ o pravu na korištenje pravnim lijekom i da imaju posebne potrebe koje se moraju ispuniti kako bi se postigla potpuna i učinkovita ravnopravnost te da se njihova prava trebaju poštovati i promicati, uključujući pravo na slobodno izražavanje, očuvanje i razvoj kulturnog ili jezičnog identiteta, uz poštovanje identiteta, vrijednosti i načela države u kojoj borave; potiče Komisiju da promiće redovito praćenje jezične i kulturne raznolikosti u EU-u;
22. potiče Komisiju i države članice da nastave podupirati i financirati prikupljanje pouzdanih i čvrstih podataka o jednakosti, savjetujući se s predstavnicima manjina kako bi se utvrdile nejednakosti i diskriminacija; poziva na djelotvorno praćenje stanja nacionalnih i etničkih manjina na razini EU-a; smatra da bi Agencija EU-a za temeljna prava trebala provoditi pojačan nadzor nad diskriminacijom nacionalnih i etničkih manjina u državama članicama;
23. prepoznaje važnu ulogu civilnog društva i nevladinih organizacija u zaštiti manjina, uz borbu protiv diskriminacije i promicanje prava manjina; potiče Komisiju i države

članice da promiču dovoljno financiranje i potporu tim organizacijama;

24. poziva Komisiju i države članice da očuvaju zaštitu manjina unutar manjina te da se bore protiv nejednakosti unutar nejednakosti, s obzirom na to da se pripadnici manjina često suočavaju s višestrukom i višedimenzionalnom diskriminacijom; zahtijeva od Komisije i država članica da provedu istraživanje kako bi se riješilo složeno pitanje višestruke i višedimenzionalne diskriminacije;

Borba protiv diskriminacije, zločina iz mržnje i govora mržnje

25. zabrinut je zbog uznemiravajućeg povećanja zločina iz mržnje i govora mržnje motiviranog rasizmom, ksenofobijom ili vjerskom netolerancijom prema manjinama u Europi; poziva EU i države članice da ojačaju borbu protiv zločina iz mržnje i diskriminacijskih stavova i ponašanja; poziva Komisiju i Agenciju za temeljna prava da nastave svoj rad u pogledu praćenja zločina iz mržnje i govora mržnje protiv manjina u državama članicama te da redovito izvješćuju o slučajevima i kretanjima;
26. nedvosmisleno osuđuje sve oblike diskriminacije na bilo kojoj osnovi i sve oblike segregacije, govora mržnje, zločina iz mržnje i socijalnog isključivanja te poziva Komisiju i države članice da jasno osude i sankcioniraju nijekanje zločina počinjenih protiv nacionalnih i etničkih manjina; ponavlja svoje stajalište iz Rezolucije od 25. listopada 2017. o aspektima temeljnih prava u integraciji Roma u EU-u: borba protiv anticiganizma; podsjeća da bi svi europski građani trebali imati jednaku potporu i zaštitu neovisno o etničkom ili kulturnom podrijetlu; poziva Komisiju da stvari europski okvir, a države članice da izrade nacrte posebnih nacionalnih planova za borbu protiv ksenofobnog nasilja i govora mržnje usmjereno prema pripadnicima manjina;
27. ističe da bi države članice trebale promicati prijateljske i stabilne međusobne odnose i potiče ih da održe otvoren dijalog potpore sa susjednim zemljama, posebice u graničnim regijama gdje istovremeno može postojati nekoliko jezika i kultura;
28. potiče Komisiju i države članice da uvedu aktivnosti podizanja razine osviještenosti kojima se stanovništvo EU-a senzibilizira na raznolikost i promiču svi miroljubivi oblici ispoljavanja kultura manjina; potiče države članice da u svoje škole kao dio nastavnog plana uključe povijest nacionalnih i etničkih manjina te da promiču kulturu tolerancije; potiče Komisiju i države članice da pokrenu kulturne dijaloge, uključujući, ali ne isključivo, u školama, o različitim oblicima i naličjima mržnje usmjerene protiv manjinskih skupina; potiče države članice da zajamče uključenost nediskriminacije te povijesti i prava pripadnika manjina u nacionalne obrazovne sustave;
29. potiče Komisiju i države članice da pokrenu kampanje protiv govora mržnje, da uspostave odjele za borbu protiv zločina iz mržnje unutar policijskih snaga na temelju osviještenosti o izazovima s kojima se suočavaju različite manjinske skupine i da provedu stručno usavršavanje te da zajamče da pripadnici manjina imaju pravo na jednakost pred zakonom i jednak pristup pravdi i postupovnim pravima;
30. smatra da Komisija i države članice trebaju zajamčiti da pripadnici manjina mogu bez straha provoditi svoja prava; u tom pogledu potiče države članice da u svoje nastavne planove na svim razinama uključe obvezno obrazovanje u pogledu ljudskih prava, demokratskog građanstva i političke pismenosti; potiče Komisiju i države članice da

osiguraju obvezna osposobljavanja za nositelje dužnosti koji su ključni za ispravnu provedbu zakonodavstva EU-a i država članica i koji moraju biti osposobljeni da služe svim građanima iz perspektive ljudskih prava; poziva Komisiju i države članice da se uhvate u koštac s višedimenzionalnom diskriminacijom i u vlastitim politikama i kroz svoje programe financiranja;

31. kako bi se stvorilo uzajamno povjerenje, potiče države članice da osnuju nacionalna povjerenstva za istinu i pomirbu kako bi se priznao progon, isključivanje i nepriznavanje pripadnika manjina tijekom stoljeća i kako bi se ti problemi zabilježili; poziva države članice da jasno osude i sankcioniraju nijekanje zločina počinjenih protiv pripadnika manjina i potiče ih da na državnoj razini održe i odaju počast važnim komemoracijama manjinskih skupina, kao što je Dan sjećanja na romske žrtve holokausta; potiče ih da osnuju institucije koje će prikazivati povijest i kulturu manjinskih skupina te da ih podupiru finansijski i administrativno;
32. smatra da je aktivno i značajno društveno, gospodarsko, političko i kulturno sudjelovanje manjinskih skupina ključno; stoga poziva Komisiju i države članice da izrade strategije koje sadržavaju i proaktivne i reaktivne mjere na temelju istinskih, sustavnih savjetovanja s predstavnicima manjinskih skupina te da ih uključe u provedbu, praćenje i procjenu vodećih pokrenutih programa i projekata na svim razinama, uključujući na lokalnoj razini kako bi se zaštitala njihova uključenost i nediskriminacija;
33. poziva Komisiju i države članice da zajamče potpunu i temeljitu provedbu i primjenu Direktive o rasnoj jednakosti i potiče ih da se uključe u kampanje za podizanje razine osviještenosti o zakonodavstvu protiv diskriminacije; smatra da države članice trebaju osigurati da su sankcije dovoljno učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće, u skladu s Direktivom; poziva Komisiju da primjereno prati provedbu Direktive;
34. žali zbog činjenice da Vijeće još uvijek nije odobrilo Direktivu iz 2008. o jednakom postupanju; ponovno poziva Vijeće da što prije donose svoje stajalište o tom prijedlogu;

Nacionalne i etničke manjine

35. napominje da su nacionalne i etničke manjine skupine pripadnika manjina koje žive na istom području i dijele zajednički identitet, u nekim slučajevima kao posljedica promjene granica, u drugima zbog toga što duže vrijeme žive na određenom području, pri čemu su uspjeli očuvati svoj identitet; poziva Komisiju i države članice da zaštite kulturni i jezični identitet nacionalnih i etničkih manjina te stvore uvjete za promicanje tog identiteta; ističe važnu ulogu koju regionalna i lokalna tijela u EU-u mogu imati u zaštiti nacionalnih i etničkih manjina te smatra da administrativna reorganizacija i teritorijalna podjela ne smiju imati negativne posljedice za njih; potiče države članice da iz središnjeg proračuna osiguraju finansijska sredstva za provedbu prava manjina kako bi se izbjeglo opterećivanje lokalnih proračuna;
36. potiče Komisiju i države članice da nacionalnim i etničkim manjinama zajamče jednake mogućnosti za sudjelovanje u političkom i društvenom životu; potiče države članice da usvoje izborni sustav i zakone koji olakšavaju zastupljenost nacionalnih i etničkih manjina; poziva države članice da odmah poduzmu korektivne mjere u cilju zaustavljanja diskriminirajućih praksi upisa u matične knjige rođenih, da upis

pripadnika manjina u matične knjige rođenih provode bez diskriminacije i da osiguraju da izdane osobne iskaznice nisu diskriminirajuće;

37. potiče Komisiju i države članice da provedu dosljednu analizu trenutačne politike o manjinama kako bi se pojasnile snage i izazovi te osigurala sukladnost s pravima nacionalnih i etničkih manjina;
38. poziva Agenciju Europske unije za temeljna prava da sastavi mišljenje o tome kako stvoriti sredstva za zaštitu i promicanje prava pripadnika nacionalnih manjina u skladu s odlukom br. T-646713 Suda Europske unije;

Kulturna prava

39. ističe da su kulturne aktivnosti ključna područja za očuvanje identiteta nacionalnih i etničkih manjina te da su očuvanje tradicija manjina i izražavanje umjetničkih vrijednosti na materinjem jeziku posebno važni kada je riječ o očuvanju europske raznolikosti; napominje da je očuvanje kulturne baštine manjina zajednički interes EU-a i država članica; potiče Komisiju i države članice da pruže potporu kulturnim pravima manjina te da ih unaprijede i promiču;
40. podsjeća da je razumijevanje pojma „kulturna“ od ključne važnosti za utvrđivanje opsega prava manjina u tom području; napominje da je kultura u širem smislu zbroj materijalnih i nematerijalnih aktivnosti i postignuća određene zajednice, koja ju razlikuju od ostalih; ističe da bi kulturna prava trebala uključivati pravo na sudjelovanje u kulturnom životu, pravo na uživanje kulture, pravo na odabir pripadnosti skupini, jezična prava i zaštitu kulturne i znanstvene baštine;
41. potiče Komisiju i države članice da prepoznaju doprinos nacionalnih i etničkih manjina kulturnoj baštini Unije, da ojačaju dijalog s predstavnicima i pripadnicima manjina i da utvrde i provedu koordinirane politike i mjere za održivo upravljanje očuvanjem i razvojem njihove kulture; potiče države članice da zajamče odgovarajući stupanj institucionalizacije praksi na nacionalnoj razini kako bi se zaštitila kulturna prava;
42. potiče Komisiju i države članice da uključe nacionalne i etničke manjine i pripadnike manjina u razvoj znanja i vještina koje su potrebne za zaštitu i razvoj kulturne baštine te održivo upravljanje njome i koje bi se trebalo prenijeti budućim generacijama te da ih u tome podrže; potiče Komisiju i države članice da uspostave i održavaju kulturne fondove za pripadnike manjina, na horizontalnoj i vertikalnoj razini, kako bi se osigurala učinkovita, transparentna i jednaka potpora za kulturni život manjinskih zajednica;
43. ističe da mediji imaju središnju ulogu u pogledu kulturnih i jezičnih prava; podsjeća da je mogućnost pristupanja, primanja i objavljivanja informacija i sadržaja na jeziku koji potpuno razumijemo i koji govorimo preduvjet za ravnopravno i učinkovito sudjelovanje u javnom, gospodarskom, društvenom i kulturnom životu; u tom pogledu napominje da se posebna pozornost mora posvetiti potrebama pripadnika nacionalnih i etničkih manjina koji žive u graničnim, ruralnim i udaljenim područjima; izražava zabrinutost zbog nedovoljnog financiranja medijskih kuća koje objavljuju ili emitiraju sadržaj na regionalnim ili manjinskim jezicima; potiče Komisiju i države članice da osiguraju odgovarajuća sredstva za organizacije ili medijske kuće koje zastupaju

manjine kako bi se pridonijelo očuvanju kulturnog identiteta manjina i kako bi im se omogućilo da dijele svoja stajališta, jezik i kulturu s većinom;

44. poziva Komisiju i države članice da medijima osiguraju mogućnost neovisnog rada, da promiču uporabu manjinskih jezika u medijima te da pri licenciranju medijskih usluga, uključujući dodjeljivanje televizijskih i radijskih postaja, u obzir uzmu nacionalne i etničke manjine; poziva Komisiju i države članice da organizacijama koje zastupaju manjine osiguraju odgovarajuća sredstva kako bi se potaknuo osjećaj pripadnosti manjinskim skupinama te identifikacija s njima i da većinsko stanovništvo upoznaju s identitetom, jezikom, povijesti i kulturom manjina;
45. podsjeća na temeljnu ulogu javnih medija u promicanju tih sadržaja, osobito u kontekstu demokratskog nadzora od strane lokalnih i regionalnih tijela; potiče Komisiju da stvari pravne i regulatorne uvjete kako bi se zajamčila sloboda pružanja, prijenosa i primanja audiovizualnog sadržaja u regijama u kojima žive manjine tako da sadržaj mogu gledati i slušati na materinjem jeziku te da se taj sadržaj emitira prekogranično bez uskraćivanja pristupa na temelju geografske lokacije;
46. poziva Komisiju i države članice da na odgovarajuće načine osiguraju da audiovizualne medijske usluge ne sadržavaju poticanje nasilja ili mržnje protiv pripadnika manjina; naglašava da mediji imaju važnu ulogu u medijskom izvješčivanju o slučajevima kršenja prava manjina jer, ako se o njima ne izvješćuje, svakodnevna stvarnost s kojom se manjine suočavaju ostaje nevidljiva;
47. potiče države članice da se suzdrže od političkih i pravnih akata i politika kojima se nastoje propisati mjere ograničavanja, kao što su podnaslovljavanje i/ili obveza prevodenja i obvezne kvote za programe na službenim jezicima; potiče Komisiju i države članice da omoguće i promiču postojanje regionalnih medija ili medija na jeziku manjina, također na internetu; poziva Komisiju i države članice da osiguraju odgovarajuća finansijska ili bespovratna sredstva za organizacije i medije koji predstavljaju nacionalne i etničke manjine, uzimajući u obzir njihove regionalne posebnosti i potrebe;
48. poziva države članice da u sklopu Europske godine kulturne baštine ojačaju i promiču svoje manjinske kulture i tako potiču širenje znanja o njihovoј povijesti i tradicijama te zajamče da te zajednice ne ostanu izolirane;
49. naglašava da bi osmišljavanje svih politika kulturne baštine trebalo biti uključivo, participativno i utemeljeno na zajednici, što obuhvaća i savjetovanje i dijalog s dotičnim manjinskim zajednicama;

Pravo na obrazovanje

50. napominje da obrazovanje ima ključnu ulogu u socijalizaciji i razvoju identiteta te da je i dalje glavni alat za revitalizaciju i očuvanje ugrozenih manjinskih jezika; ističe da svaki pripadnik nacionalne manjine ima pravo na obrazovanje na manjinskom jeziku; naglašava da je kontinuitet obrazovanja na materinjem jeziku ključan za očuvanje kulturnog i jezičnog identiteta; napominje da, kada je riječ o obrazovanju na manjinskom jeziku, ne postoji samo jedan model najbolje prakse koji je prikladan za sve nacionalne i etničke manjine; napominje da posebnu pozornost treba posvetiti osobama

koje se služe znakovnim jezikom;

51. podsjeća da se u članku 14. Okvirne konvencije Vijeća Europe za zaštitu nacionalnih manjina preporučuje da njezine države stranke nastoje, koliko je to moguće, te u sklopu svojih obrazovnih sustava, osobama koje pripadaju nacionalnim manjinama osigurati odgovarajuće mogućnosti za učenje manjinskog jezika ili primanje poduke na tom jeziku, ne dovodeći u pitanje učenje službenog jezika ili nastavu na tom jeziku;
52. potiče Komisiju i države članice na daljnja nastojanja da stvore prikladne alate za promicanje i potporu službenoj uporabi jezika kojim govore nacionalne i etničke manjine na područjima na kojima borave, na lokalnoj ili regionalnoj razini, i u skladu s načelima Okvirne konvencije za zaštitu nacionalnih manjina i Povelje o jezicima, osiguravajući pritom da zaštita i poticanje uporabe regionalnih i manjinskih jezika nije na štetu službenih jezika i obveze da ih se nauči;
53. izražava žaljenje zbog toga što neke države članice još nisu ratificirale Povelju o jezicima i što je neke od država koje su je ratificirale nisu učinkovito provele; razočaran je činjenicom da se u nekim državama članicama postojeća prava ili ne provode ili se izravno krše;
54. potiče Komisiju i države članice da osiguraju da, u skladu s međunarodnim standardima, pripadnici nacionalnih i etničkih manjina imaju zajamčena prava i odgovarajuće mogućnosti obrazovanja na manjinskom jeziku i da u javnim i privatnim obrazovnim ustanovama mogu dobiti upute na svom materinjem jeziku; potiče države članice da oblikuju odgovarajuće obrazovne politike te da provedu one koje su najprikladnije za potrebe nacionalnih i etničkih manjina, među ostalim s pomoću posebnih obrazovnih programa ili posebnih nastavnih planova i priručnika; potiče države članice da osiguraju sredstva za osposobljavanje profesora kako bi se zajamčilo učinkovito podučavanje na manjinskim jezicima te da uključe najbolje prakse u podučavanju stranih jezika u metodologiju podučavanja službenih jezika kad je riječ o sastavljanju nastavnih planova za škole koje pružaju nastavu na manjinskim jezicima; ističe da bi države članice trebale promicati podučavanje i regionalnih ili manjinskih jezika i službenog jezika primjenom odgovarajućih metoda;
55. potiče države članice da osiguraju da osobe čiji je materinji jezik regionalni ili manjinski jezik imaju priliku dovoljno dobro naučiti službeni jezik, tako što će u metodološki pristup usvojen za poučavanje službenog jezika države uključiti dobru praksu iz područja poučavanja stranog ili drugog jezika;
56. ističe da bi pripadnici manjina trebali naučiti i jezik te se upoznati s poviješću i kulturom većinskog stanovništva te da bi se učenici, ali i javnost, koji pripadaju većinskom stanovništvu trebali upoznati s poviješću i kulturom manjina i da bi trebali imati mogućnost za učenje manjinskih jezika;
57. potiče države članice da promiču izradu priručnika koji ispunjavaju zahtjeve govornika regionalnih ili manjinskih jezika ili, ako se to pokaže nemogućim, olakšaju uporabu priručnika iz drugih zemalja objavljenih na tim jezicima, u suradnji s obrazovnim regulatornim tijelima zemalja u kojima se ti jezici upotrebljavaju;
58. naglašava važnost visokog obrazovanja na materinjem jeziku i osposobljavanja

specijalista koji poznaju specifičnu terminologiju, osobito u regijama s velikim brojem govornika dotičnog jezika; naglašava ključnu potrebu za poučavanjem liječnika manjinskim jezicima;

59. potiče vlade država članica da predstavnike manjina uključe u razmatranje organizacije obrazovnih sustava;
60. potiče države članice da odrede preferencijalne pragove u učenju regionalnih ili manjinskih jezika kako bi se zajamčila jednakost u obrazovanju; potiče Komisiju i države članice da promiču prava pripadnika nacionalnih ili etničkih manjina koji žive na područjima sa znatnim brojem takvih manjina, uključujući ruralna područja ili područja s raštrkanim naseljima, na obrazovanje na manjinskom jeziku, osobito na svom materinjem jeziku, ako za to postoji dovoljna potreba; poziva Komisiju i države članice da zajamče da se obrazovnim reformama i politikama ne ograničava pravo na obrazovanje na manjinskom jeziku;
61. potiče Komisiju i države članice da u okviru obrazovnih sustava na vertikalnoj razini promiču dostupnost integriranih potpora za jezike manjina i regionalne jezike, posebno uspostavom, na razini ministarstava obrazovanja u državama članicama, kao i unutar Komisije, odjela za uključivanje obrazovanja na manjinskim i regionalnim jezicima u nastavne planove; potiče države članice da od predškolske do tercijarne razine obrazovanja promiču kontinuirano obrazovanje na manjinskim jezicima;
62. napominje da su osposobljavanje profesora i pristup priručnicima i materijalima za učenje dobre kvalitete ključni preduvjeti za osiguravanje kvalitetnog obrazovanja; smatra da nastavni plan, obrazovni materijali i priručnici iz povijesti trebaju pružati pravednu, točnu i informativnu sliku društava i kultura manjinskih skupina; napominje da je opće poznati problem obrazovanja na jeziku manjine koji je potrebno riješiti nedovoljna dostupnost visokokvalitetnih materijala za učenje i kvalificiranih profesora koji podučavaju na manjinskim jezicima; napominje da bi višedimenzionalno podučavanje povijesti trebalo biti obvezno u svim školama, kako u manjinskim tako i u većinskim zajednicama; napominje važnost razvoja osposobljavanja profesora kako bi ono bilo u skladu s potrebama podučavanja na različitim razinama i u različitim vrstama škola;
63. naglašava da poučavanje jezika manjina doprinosi uzajamnom razumijevanju većinskog i manjinskog stanovništva i zблиžava zajednice; potiče države članice da primijene pozitivne mjere kako bi osigurale odgovarajuću zastupljenost manjina u obrazovanju, kao i u javnoj upravi te izvršnim agencijama na nacionalnoj, regionalnoj i općinskoj razini;
64. potiče Komisiju da ojača promicanje programa u kojima je naglasak na razmjeni iskustava i najboljih praksi u području obrazovanja na regionalnim i manjinskim jezicima u Europi; poziva EU i Komisiju da u budućoj generaciji programa Erasmus +, Kreativna Europa i Europa za građane u novom višegodišnjem finansijskom okviru (VFO) veći naglasak stave na regionalne i manjinske jezike;
65. duboko žali zbog činjenice da u nekim državama članicama učenici koji pripadaju manjinama nisu uključeni u redovne obrazovne ustanove, već su smješteni u posebne škole uz obrazloženje da ne vladaju dovoljno dobro jezikom na kojem se podučava;

podsjeća na to da obrazovanje na manjinskom jeziku ili pripadnost bilo kojoj manjini ne smije biti izgovor za segregaciju djece na temelju identiteta; poziva države članice da se suzdrže od takve segregacije te da poduzmu odgovarajuće mјere kako bi se tim učenicima omogućilo da nastavu pohađaju u redovnim školama; potiče države članice da razmotre uvodenje tema o temeljnim ljudskim pravima i pravima manjina, osobito u školske nastavne planove, kao sredstvo promicanja kulturne raznolikosti i tolerancije kroz obrazovanje;

Jezična prava

66. napominje da je jezik važan aspekt kulturnog identiteta i ljudsko pravo pripadnika manjina; ističe potrebu za promicanjem prava na uporabu manjinskog jezika, i privatno i javno, bez diskriminacije, na područjima na kojima se nalazi znatan broj pripadnika manjina, kako bi se zajamčilo prenošenje jezika s generacije na generaciju te zaštitala jezična raznolikost unutar Unije; poziva Komisiju da dodatno poradi na svom planu za promicanje podučavanja i uporabe regionalnih jezika kao potencijalnog načina suzbijanja jezične diskriminacije u EU-u, i da promiče jezičnu raznolikost; podsjeća na to da je promicanje znanja manjinskih jezika među osobama koje nisu pripadnici manjina način poticanja uzajamnog razumijevanja i priznavanja;
67. naglašava da je u svojoj Rezoluciji od 11. rujna 2013. Parlament podsjetio da bi Komisija trebala obratiti pozornost na činjenicu da neke države članice i regije svojim politikama ugrožavaju opstanak jezika unutar svojih granica, čak i ako ti jezici nisu u opasnosti u europskom kontekstu; poziva Komisiju da razmotri administrativne i zakonodavne prepreke kojima se prijeći uporaba tih jezika;
68. napominje da se uz 24 službena jezika u EU-u govori 60 drugih jezika koji su također dio njegove kulturne i jezične baštine i koje u određenim regijama ili skupinama govori 40 milijuna ljudi; napominje da je višejezičnost Europske unije jedinstvena na razini međunarodnih organizacija; napominje da je načelo višejezičnosti sadržano u Povelji o temeljnim pravima Europske unije, koja obvezuje EU da poštuje jezičnu raznolikost i podržava bogatu jezičnu i kulturnu baštinu Europe promicanjem učenja jezika i jezične raznolikosti;
69. potiče Komisiju i države članice da u okviru administrativnih tijela i organizacija javnih usluga omoguće i promiču praktičnu uporabu regionalnih ili manjinskih jezika, u skladu s načelom proporcionalnosti, primjerice u odnosima između pojedinaca i organizacija, s jedne, i javnih tijela s druge strane; potiče države članice da informacije i javne usluge učine dostupnima na tim jezicima, uključujući na internetu, na područjima na kojima se nalazi znatan broj pripadnika nacionalnih i etničkih manjina;
70. potiče države članice da podupiru pristup manjinskim i regionalnim jezicima financiranjem aktivnosti prevodenja, sinkronizacije i podnaslovljavanja i potporom za te aktivnosti te kodifikacijom odgovarajuće i nediskriminirajuće administrativne, trgovačke, ekonomске, socijalne, tehničke i pravne terminologije;
71. potiče općinska tijela da u tim područjima zajamče uporabu regionalnih i manjinskih jezika; potiče države članice da dobre prakse koje već postoje na nacionalnoj razini upotrebljavaju kao smjernice;

72. potiče Komisiju i države članice da promiču uporabu regionalnih ili manjinskih jezika na lokalnoj i regionalnoj razini; s tim ciljem na umu aktivno potiče općinska tijela da osiguraju uporabu takvih jezika u praksi;
73. potiče Komisiju i države članice da zajamče da se na područjima na kojima se nalazi znatan broj pripadnika nacionalnih manjina sigurnosno obilježavanje i označivanje, važne i obavezne upute i javne obavijesti od važnosti za građane, koje dostavljaju nadležna tijela ili privatni sektor, kao i imena mjesta te topografske oznake, navode u ispravnom obliku i da budu dostupni na jezicima koji se uobičajeno upotrebljavaju u određenoj regiji, među ostalim i kad je riječ o znakovima koji upućuju na ulazak ili izlazak iz gradskih područja i na svim drugim prometnim znakovima informiranja;
74. napominje da je vizualna prisutnost regionalnih i manjinskih jezika na cestovnim znakovima, u nazivima ulica ili administrativnih, javnih ili trgovinskih institucija itd., ključna za promicanje i zaštitu prava nacionalnih i etničkih manjina jer odražava važnu uporabu regionalnih i manjinskih jezika te joj doprinosi potičući na taj način pripadnike nacionalnih i etničkih manjina da upotrebljavaju, čuvaju i razvijaju svoj specifični jezični identitet i jezična prava, da izražavaju svoj multietnički lokalni identitet i osnaže svoju pripadnost skupini koja živi u lokalnoj ili regionalnoj zajednici;
75. poziva države članice da se suzdrže od pravnih praksi kojima se manjinama onemogućuje pristup cijelom nizu profesija koje se obavljaju u predmetnoj državi ili da ukinu takve prakse; poziva države članice da zajamče odgovarajući pristup pravnim i pravosudnim uslugama; ističe da predstavnici manjina također trebaju biti izričito upućeni u postupke koje treba slijediti u skladu s nacionalnim pravom u slučaju da su povrijeđena njihova prava koja imaju kao pripadnici manjine;
76. potiče Komisiju i države članice da prepoznaju da svaki pripadnik nacionalne manjine ima pravo upotrebljavati svoje prezime (patronim) i imena na manjinskom jeziku, kao i pravo na njihovo službeno priznavanje, među ostalim i u kontekstu slobode kretanja u EU-u;
77. potiče Komisiju i države članice da poduzmu mјere kako bi uklonile administrativne i finansijske prepreke koje bi mogle ometati jezičnu raznolikost na europskoj i nacionalnoj razini te sprječiti uživanje i primjenu jezičnih prava pripadnika nacionalnih i etničkih manjina; potiče države članice da okončaju prakse jezične diskriminacije;

Zaključak

78. poziva Komisiju da izradi zajednički okvir minimalnih standarda EU-a za zaštitu manjina; preporučuje da taj okvir obuhvati mjerljive korake uz redovito izvješćivanje i da sadržava barem:
 - nacrt smjernica kojima bi se odražavale najbolje prakse unutar država članica, u suradnji s različitim dionicima uključenima u zaštitu prava manjina;
 - preporuku Komisije kojom se uzimaju u obzir postojeće nacionalne mјere te načela supsidijarnosti i proporcionalnosti;
 - zakonodavni prijedlog direktive koji se sastavlja nakon odgovarajuće procjene učinka, u

skladu s načelima supsidijarnosti i proporcionalnosti, kako se primjenjuje u državama članicama i na temelju navedenih točaka, o minimalnim standardima za manjine u EU-u, uključujući jasne referentne vrijednosti i sankcije;

79. poziva Komisiju i države članice da zajamče da okvir uključuje prikupljanje podataka, kao i finansijski i kvalitativno usmjerene metodologije praćenja i izvješćivanja temeljene na terenskom radu jer se takvim elementima jačaju djelotvorne politike koje se temelje na dokazima i može doprinijeti poboljšanju djelotvornosti poduzetih strategija, aktivnosti i mjera;
80. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji, Agenciji Europske unije za temeljna prava, vladama i parlamentima država članica i zemalja kandidatkinja, OEŠS-u, OECD-u, Vijeću Europe i Ujedinjenim narodima.

MIŠLJENJE MANJINE

u skladu s člankom 52.a stavkom 4. Poslovnika
Marek Jurek

Predložena rezolucija uvelike odstupa od prvotnog prijedloga. Dokument namijenjen potvrđivanju prava manjina (odnosno njihova jezika, kulture, vjere i političke zastupljenosti na nacionalnoj i regionalnoj razini), koja je Europska unija toliko dugo zanemarivala, iskorišten je radi promicanja „mehanizma demokracije, vladavine prava i temeljnih prava” koji se ne temelji na Ugovorima i koji je zapravo pokušaj uspostavljanja stalne, neopravdane kontrole nad državama članicama.

Europski parlament trebao bi uvijek imati na umu da je jedno od tijela Unije te da djeluje u skladu s Ugovorima i u okviru ovlasti koje su mu njima dodijeljene. To se također potvrđuje jednostavnim i očitim načelom u skladu s kojim „većini nije dopušteno sve”. Usto, vrlo je neprimjereno da zagovornici kontrole nad demokratskim zemljama upotrebljavaju manjine kao taoce svojih politika i želje za moći.

25.9.2018

MIŠLJENJE ODBORA ZA KULTURU I OBRAZOVANJE

upućeno Odboru za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove

o minimalnim standardima za manjine u EU-u
(2018/2036(INI))

Izvjestiteljica: Andrea Bocskor

PRIJEDLOZI

Odbor za kulturu i obrazovanje poziva Odbor za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove da kao nadležni odbor u prijedlog rezolucije koji će usvojiti uključi sljedeće prijedloge:

1. podsjeća da EU ima posebnu dužnost štititi manjine i zajamčiti prava više od 50 milijuna ljudi koji su pripadnici nacionalnih ili regionalnih manjina, koji žive na njegovu teritoriju i govore jedan od 60 manjinskih i regionalnih jezika kojima ozbiljno prijeti izumiranje; podsjeća da je zaštita prava manjina zajamčena Poveljom Europske unije o temeljnim pravima; s tim u vezi napominje da pitanja manjina nisu dovoljno visoko na programu EU-a te da u okviru politike zaštite manjina trenutačno ne postoji sveobuhvatan pristup EU-a u pogledu načina za rješavanje tih pitanja; stoga podupire integrirani pristup jednakosti i nediskriminaciji kako bi se osiguralo da se države članice na odgovarajući način bave raznolikošću ljudi u svojim društvima;
2. naglašava da su države članice odgovorne za provedbu političkih i zakonodavnih mjera za zaštitu i promicanje identiteta i prava manjina, uključujući etnička, kulturna, vjerska i jezična prava;
3. napominje da se u skladu s dodatnim protokolom o pravima manjina uz Europsku konvenciju o ljudskim pravima nacionalnim manjinama smatraju skupine osoba koje borave na teritoriju određene države, održavaju dugotrajne veze s tom državom, imaju posebna etnička, kulturna, vjerska ili jezična obilježja, dovoljno su reprezentativne te su motivirane željom da zaštite svoj zajednički identitet; istodobno napominje da osim nacionalnih manjina postoje i druge manjinske zajednice koje treba zaštитiti;
4. pozdravlja razvoj međunarodnih standarda za rješavanje pitanja nacionalnih i regionalnih manjina uz pomoć brojnih međunarodnih pravnih instrumenata, kao što su Okvirna konvencija Vijeća Europe za zaštitu nacionalnih manjina i Europska povelja o regionalnim ili manjinskim jezicima, koje su dva ključna ugovora Vijeća Europe o pravima manjina, ali i uz pomoć razvoja mekog prava, kao što su Haške preporuke OESE-a o pravu nacionalnih manjina na obrazovanje te Preporuke iz Osla o jezičnim pravima nacionalnih manjina; poziva države članice da te standarde i preporuke uvrste u svoje

pravne sustave i osiguraju da se pripadnici nacionalnih ili regionalnih manjina ne diskriminiraju; povrh toga, poziva države članice da osiguraju da su pripadnici ostalih manjinskih zajednica dovoljno zaštićeni i da se ne diskriminiraju;

5. podsjeća da se u članku 14. Okvirne konvencije Vijeća Europe za zaštitu nacionalnih manjina preporučuje da njezine države stranke nastoje osigurati, u mjeri u kojoj je to moguće i u okviru svojih obrazovnih sustava, da pripadnici tih manjina imaju odgovarajuće mogućnosti za obrazovanje na manjinskom jeziku ili za dobivanje uputa na tom jeziku, ne dovodeći u pitanje učenje službenog jezika ni podučavanje na tom jeziku;
6. poziva Komisiju da uspostavi zajednički okvir EU-a za regionalne ili manjinske jezike, koji bi bio sličan okviru EU-a za nacionalne strategije integracije Roma, kako bi se države članice potaknule na izradu strategija za poboljšanje sudjelovanja i zastupljenosti manjina u političkom, kulturnom, društvenom i gospodarskom životu društava u kojima žive;
7. napominje da sprečavanje i onemogućavanje manjina da postupno ostvare svoja gospodarska, socijalna, obrazovna i kulturna prava utječe na opću dobrobit pojedinaca i zajednica te na očuvanje njihovih identiteta; ističe da svako ograničavanje aspekata njihova kulturnog identiteta koji su u skladu s Poveljom Europske unije o temeljnim pravima, zajedno s gospodarskim i društvenim nejednakostima, može dovesti do sukoba i socijalne isključenosti;
8. napominje da socijalna uključenost manjina ima pozitivan učinak na njihovu gospodarsku i kulturnu integraciju;
9. podsjeća da je razumijevanje pojma „kultura” od ključne važnosti za utvrđivanje opsega prava manjina u tom području; napominje da je kultura u širem smislu zbroj materijalnih i nematerijalnih aktivnosti i postignuća određene zajednice, koja ju razlikuju od ostalih zajednica; ističe da bi kulturna prava trebala obuhvaćati pravo na sudjelovanje u kulturnom životu, pravo na uživanje kulture, pravo na odabir pripadnosti skupini, jezična prava te zaštitu kulturne i znanstvene baštine;
10. podsjeća da su države članice obvezne manjinama jamčiti potpuno uživanje njihovih ljudskih prava, bilo da je riječ o pojedincima bilo o zajednici; ističe i da države članice moraju osigurati preduvjete za očuvanje kulturnih dobara manjina i poticati njihovo sudjelovanje u kulturnom životu zajednice;
11. naglašava da prije korištenja umjetničkog sadržaja koji se odnosi na njihove aktivnosti manjine trebaju biti propisno informirane i dobrovoljno dati svoju suglasnost kako bi se zaštitila njihova prava intelektualnog vlasništva;
12. poziva države članice da u sklopu Europske godine kulturne baštine ojačaju i promiču svoje manjinske kulture i tako potiču širenje njihove povijesti i tradicija te zajamče da te zajednice ne ostanu izolirane;
13. podsjeća da je obrazovanje na materinjem jeziku od ključne važnosti za poštovanje jezičnih prava i jačanje vrijednosti europskog građanstva; stoga potiče države članice da osiguraju da pripadnici regionalnih, etničkih ili jezičnih manjina, bilo da je riječ o osobama školske dobi bilo o odraslima, imaju odgovarajuće prilike da nauče svoj jezik, da se upoznaju sa svojom poviješću i kulturom, pa čak i da se obrazuju na svojem jeziku na

svim razinama obrazovanja u regiji u kojoj žive; međutim, naglašava da bi pripadnici manjina trebali naučiti i jezik te se upoznati s poviješću i kulturom većinskog stanovništva te da bi se učenici, ali i javnost, koji pripadaju većinskom stanovništvu trebali upoznati s poviješću i kulturom manjina i da bi trebali imati mogućnost za učenje manjinskih jezika;

14. podsjeća da je višejezičnost, uključujući različite znakovne jezike, jedna od najvećih vrijednosti kulturne raznolikosti u Europi; ističe ulogu institucija EU-a i država članica u podizanju razine osviještenosti o pitanjima povezanim sa zaštitom manjina te da je važno da one potiču i podupiru države članice u promicanju kulturne raznolikosti i tolerancije, osobito u sklopu obrazovanja, kulturne suradnje, sporta i osiguranja prekogranične mobilnosti; podsjeća da zaštita i jačanje kulturne baštine povezane s manjinama u državama članicama, što je ključni dio kulturnog identiteta zajednica, skupina i pojedinaca, ima presudnu ulogu u socijalnoj koheziji; s tim u vezi naglašava da bi osmišljavanje svih politika kulturne baštine trebalo biti uključivo, participativno i blisko građanima te obuhvaćati savjetovanje i dijalog s doticnim manjinskim zajednicama; apelira na države članice i Komisiju da razmjenjuju informacije i primjere dobre prakse u tom području te lokalnim i regionalnim vlastima osiguraju odgovarajuća finansijska i druga vlastita sredstva za oblikovanje i provedbu strategija koje smatraju najboljima za zaštitu manjina; potiče države članice da zajamče poštovanje prava na uporabu manjinskog jezika i da zaštite jezičnu raznolikost u Uniji u skladu s Ugovorima;
15. naglašava da je potrebno uložiti veće napore kako bi se učenicima koji pripadaju nacionalnim ili regionalnim manjinama osigurao pristup obrazovanju i osposobljavanju te kako bi se pružila potpora regionalnim obrazovnim ustanovama koje pružaju usluge na njihovu materinjem jeziku; potiče države članice da olakšaju razvoj podučavanja učenika i studenata na materinjem jeziku u područjima s nacionalnim ili regionalnim manjinama;
16. apelira na države članice da potiču pristup manjinskim i regionalnim jezicima financiranjem aktivnosti prevođenja, sinkronizacije i podnaslovljavanja i potporom za te aktivnosti te prikupljanjem odgovarajuće i nediskriminirajuće, administrativne, trgovačke, ekonomske, socijalne, tehničke i pravne terminologije;
17. napominje da neka pogranična područja imaju zajednički jezik koji nije službeni jezik EU-a; smatra da bi se većim razinama financiranja za poučavanje i promicanje manje korištenih prekograničnih jezika poboljšala suradnja, povećala prekogranična mobilnost manjina te obogatila kulturna raznolikost i baština tih područja;
18. poziva države članice da osiguraju da pripadnici regionalnih ili nacionalnih manjina koji žive u rijetko naseljenim područjima dobiju primjereno obrazovanje na svojem jeziku;
19. uvjeren je da je materinji jezik središnji element kulturnog i pojedinačnog identiteta i bitan dio manjinskih kultura koji omogućuje da se te kulture mogu propisno izraziti, širiti i prenositi; smatra da bi države članice trebale pružiti prilike za učenje manjinskih jezika svim zainteresiranim osobama; potiče države članice da izvornim govornicima regionalnog ili manjinskog jezika omoguće da nauče službeni jezik do zadovoljavajuće razine;
20. potiče države članice da izrade priručnike koji ispunjavaju potrebe govornika regionalnih

ili manjinskih jezika ili, ako se to pokaže nemogućim, olakšaju uporabu priručnika iz drugih zemalja objavljenih na tim jezicima, u suradnji s obrazovnim regulatornim tijelima zemalja u kojima se ti regionalni ili manjinski jezici upotrebljavaju;

21. poziva države članice da osiguraju finansijska sredstva za osposobljavanje profesora i izradu posebnih nastavnih planova (među ostalim i za cjeloživotno učenje), metodologije i priručnika kako bi se u regijama s priznatim nacionalnim ili jezičnim manjinama za djecu koja dolaze iz okružja u kojima se koriste manjinski jezici osiguralo učinkovito poučavanje na manjinskim i službenim jezicima; nadalje, poziva države članice da promiču stabilne prekogranične odnose, među ostalim u sklopu kulturne, umjetničke i obrazovne suradnje, osobito u područjima u kojima su jezične manjine najviše zastupljene;
22. duboko žali zbog činjenice što u nekim državama članicama učenici koji pripadaju jezičnim manjinama nisu uključeni u redovne obrazovne ustanove, već su smješteni u posebne škole uz obrazloženje da ne vladaju dovoljno dobro jezikom na kojem se podučava; poziva države članice da se suzdrže od takve segregacije te da poduzmu odgovarajuće mјere kako bi se tim učenicima omogućilo da nastavu pohađaju u redovnim školama;
23. poziva Komisiju da ojača promicanje programa u kojima je naglasak na razmjeni iskustava i najboljih praksi u području obrazovanja na regionalnim i manjinskim jezicima u Europi; poziva Europsku uniju i Komisiju da u budućoj generaciji programa Erasmus +, Kreativna Europa i Europa za građane u predstojećem VFO-u veći naglasak stave na regionalne i manjinske jezike;
24. ističe da mediji imaju središnju ulogu u pogledu kulturnih i jezičnih prava; podsjeća da bi mediji trebali odražavati pluralizam stanovništva i poštovati načelo nediskriminacije te da se državnim propisima o radiodifuzijskim medijima ni na koji način ne bi smjela ograničavati prava manjina; poziva države članice i Komisiju da promiču zastupljenost manjinskih jezika u javnim i privatnim medijima, na internetskim sučeljima i društvenim medijima te u jezičnim tehnologijama; povrh toga, smatra da bi mediji trebali točno i uravnoteženo izvještavati o događajima koji su relevantni za manjine;
25. duboko žali zbog jačanja rasizma, religijskog fanatizma, antisemitizma, islamofobije, anticiganizma i ksenofobije u mnogim državama članicama EU-a; izražava zabrinutost zbog činjenice da pripadnici manjina i dalje nailaze na prepreke kad je riječ o poštovanju njihovih temeljnih prava te da su i dalje žrtve diskriminacije, govora mržnje te zločina i kaznenih djela iz mržnje; naglašava da je u skladu s člankom 6. Okvirne konvencije za zaštitu nacionalnih manjina poticanje međukulturnog dijaloga i tolerancije među etničkim skupinama važna javna obveza; podupire antidiskriminacijske mјere i programe osmišljene za podizanje razine osvještenosti te zaštitu i promicanje kulturne raznolikosti; apelira na države članice, u skladu s načelom supsidijarnosti i proporcionalnosti, da se pobrinu za to da se njihovim pravnim sustavima štite manjinske skupine od diskriminacije te da poduzmu posebne mјere zaštite u skladu s važećim međunarodnim normama;
26. smatra da države članice trebaju provesti i mјere osmišljene za aktivno uključivanje manjina kako bi se ne samo spriječila njihova izolacija, nego i kako bi se pripadnicima manjina pomoglo da postanu aktivni članovi zajednice;

27. naglašava da su adekvatan pristup javnim audiovizualnim medijima te odgovarajuća vidljivost u tim medijima i pravo na uspostavu privatnih tiskanih i audiovizualnih medija kao i upravljanje njima od ključne važnosti za zaštitu i promicanje neovisnog identiteta manjina; smatra da je radi ostvarivanja tih prava potrebno da manjine imaju koristi od proporcionalne raspodjele finansijskih i ostalih resursa iz javnih izvora, ali i iz onih izvora koji su slični javnima, s obzirom na to da bi bez subvencija medijski sadržaj brojčano manjih zajednica odnosno sadržaj za te zajednice teško mogao preživjeti na izrazito konkurentnim tržištima;
28. ponovno potvrđuje da sloboda izražavanja obuhvaća sposobnost manjina da se izražavaju i slobodno komuniciraju s članovima svojih i drugih zajednica na vlastitom jeziku preko privatne i javne radiotelevizije te tiskanih i elektroničkih medija;
29. potiče države članice da promiču upotrebu regionalnih ili manjinskih jezika na regionalnoj razini donošenjem pravnih i regulatornih normi te odgovarajućim poticajima u svojim medijskim politikama;
30. poziva Komisiju i države članice da osiguraju odgovarajuće financiranje za promicanje identiteta, jezika, povijesti i kulture nacionalnih i regionalnih manjina;
31. poziva Komisiju i države članice da stvore pravne i regulatorne uvjete, na primjer poticanjem izdavanja prekograničnih licenci za radiodifuziju, kako bi se zajamčila sloboda pružanja, prijenosa i primanja audiovizualnog sadržaja u regijama u kojima žive manjine tako da sadržaj mogu gledati i slušati na materinjem jeziku;
32. smatra da bi se, kad je to moguće, trebala poticati uporaba manjinskih jezika na općinskoj razini te u izbornim, administrativnim, savjetodavnim i drugim postupcima u kojima sudjeluje javnost kako bi se poticalo i olakšalo stvarno sudjelovanje manjina u javnom životu;
33. poziva države članice da promiču i potiču uporabu regionalnih ili manjinskih jezika na lokalnoj i regionalnoj razini te da, imajući to na umu, aktivno potiču općinska tijela da osiguraju da se ti jezici upotrebljavaju u praksi;
34. poziva države članice i Komisiju da osiguraju da su nazivi mjesta i topografske oznake, među ostalim na znakovima za ulazak u gradska područja ili izlazak iz njih te na svim prometnim znakovima s informacijama i u svim važnim uputama i javnim obavijestima, napisani u pravilnom obliku i dostupni na jezicima koji se obično upotrebljavaju u dotičnoj regiji;
35. naglašava da i dalje postoji potreba za hitnim djelovanjem u pogledu položaja Roma koji se može opisati samo kao dezolatan jer je njihov položaj u velikim dijelovima EU-a nesiguran, posebno kad je riječ o pristupu tržištu rada i stambenom tržištu te obrazovnim i zdravstvenim ustanovama; stoga poziva države članice da poduzmu korektivne mјere u slučaju diskriminatorskih praksi prema članovima romske zajednice, osobito kad su uključena javna tijela; izražava zabrinutost zbog činjenice da su višestruki oblici diskriminacije i segregacija romske djece u obrazovanju i dalje strukturalno i duboko ukorijenjena pojava u brojnim državama članicama; podsjeća da je pitanje segregacije Roma tema brojnih preporuka Komisije; stoga poziva vlade država članica da slijede te preporuke i u skladu s njima provedu učinkovite mјere; poziva države članice da razviju

usklađenu strategiju za integraciju neteritorijalnih jezika;

36. smatra da je potrebno poboljšati zakonodavni okvir EU-a kako bi se osigurala sveobuhvatna zaštita prava pripadnika manjina; stoga poziva Komisiju da predstavi zakonodavni prijedlog ili preporuku EU-a o zaštiti i promicanju kulturne i jezične raznolikosti, da promiče istraživanja u području obrazovanja, učenje jezika i modele obrazovanja u višejezičnim kontekstima te da podupire programe u kojima je naglasak na razmjeni iskustva i najboljih praksi u vezi s regionalnim i manjinskim jezicima u Europi; nadalje, poziva Komisiju da područje „višejezičnosti i jezične tehnologije” uvrsti u portfelj povjerenika; smatra da bi nadležni povjerenik trebao biti zadužen za promicanje jezične raznolikosti i jednakosti na razini EU-a s obzirom na važnost zaštite europskih manjinskih jezika u digitalno doba;
37. prima na znanje čestu vezu između kulturnog identiteta manjinske skupine i određenog zemljopisnog područja; ističe da za mnoge manjinske skupine pravo na zemljište definira način i sredstvo za njihov život i njihovu kulturu u praksi;
38. skreće pozornost na pozitivnu vrijednost promicanja kulturne raznolikosti i podizanja razine osviještenosti, osobito na lokalnoj i regionalnoj razini gdje su mogućnosti za izravan učinak znatno veće;
39. napominje da je obrazovanje jedan od najboljih načina da se mladim pripadnicima manjima omogući da se upoznaju sa svojom baštinom i poviješću te da se njihova kultura širi i bude priznata u društvu općenito; naglašava da je obrazovanje ključno za promicanje prava manjina te predstavlja preduvjet za uživanje gospodarskih, političkih, socijalnih i kulturnih prava; ističe da je obrazovanje pokretač osnaživanja pripadnika manjina te im omogućuje smisleno sudjelovanje u društvu kojem pripadaju;
40. smatra da su obrazovne aktivnosti od temeljne važnosti za integraciju djece i mladih pripadnika manjina, ali da pogoduju i integraciji njihovih roditelja i obitelji; apelira na države članice da potaknu škole na organiziranje izvannastavnih aktivnosti za roditelje i djecu, čime se povećava razina interakcije u cijeloj obrazovnoj zajednici;
41. preporučuje ulaganje u pripremu osoblja, osobito nastavnika, u obrazovnim ustanovama koje pohađaju manjine kako bi im se pružile potrebne vještine za rad s učenicima iz različitih kulturnih, vjerskih, etničkih ili jezičnih sredina;
42. potiče vlade država članica da predstavnike manjina uključe u razmatranje organizacije njihovih obrazovnih sustava;
43. preporučuje da se za sljedeće razdoblje VFO-a (2021. – 2027.) odobrena sredstva Europskog socijalnog fonda plus (ESF +) namijenjena za promicanje socijalne uključenosti koriste za potporu obrazovnim i kulturnim projektima u cilju integracije etničkih, vjerskih, kulturnih ili jezičnih manjina;
44. podsjeća da su nediskriminacija i jednakost manjina i drugih skupina u nepovoljnem položaju prva načela Međunarodne organizacije rada (ILO); napominje da pri promicanju i primjeni temeljnih prava i načela na radnom mjestu ILO posebnu pozornost posvećuje skupinama koje su socijalno ili ekonomski u nepovoljnem položaju te da se u sklopu njegovih pravila u obzir uzima potreba za poštovanjem i zaštitom prava manjina;

45. poziva države članice da redovito prikupljaju podatke i dostavljaju statističke podatke o integraciji manjina u obrazovne ustanove, na tržište rada i u građanski život;
46. poziva Komisiju da uspostavi mehanizme za praćenje napretka država članica u ispunjavanju njihovih obveza u pogledu zaštite prava manjina;
47. poziva Komisiju da u državama članicama redovito prati provedbu Konvencije za zaštitu nacionalnih manjina i Europske povelje o regionalnim ili manjinskim jezicima, da s tim u vezi državama članicama daje preporuke, da sastavlja izvješća na temelju posjeta zemljama, da o tome redovito izvješćuje Parlament te da dalje jača veze s visokim povjerenikom OEŠ-a za nacionalne manjine;
48. ističe da je zaštita manjina, kao dijela svjetske kulturne i jezične raznolikosti, ključna za stabilnost, demokraciju i mir u Europi;
49. pozdravlja uspjeh inicijative „Minority SafePack“ koja je pokrenuta u skladu s člankom 11. stavkom 4. Ugovora o Europskoj uniji i koju je podržalo 1 215 789 europskih građana te poziva na usvajanje devet zakonodavnih akata radi uspostave pravnog okvira EU-a za zaštitu prava manjina;
50. apelira na Komisiju da bez nepotrebne odgode predstavi zakonodavne prijedloge za koje su se zalagali potpisnici inicijative „Minority SafePack“ čim primi potvrdu država članica o valjanosti potpisa;
51. podsjeća da su ljudska prava univerzalna i da niti jedna manjina ne bi smjela biti izložena diskriminaciji; ističe da su prava manjina neotuđiv dio načela vladavine prava; napominje da postoji veća opasnost od povrede prava manjina kad se ne poštuje vladavina prava;
52. smatra da bi države članice trebale dosljedno poštovati prava manjina i periodično ocjenjivati poštuju li se ta prava;
53. napominje da EU ne raspolaže učinkovitim alatima za praćenje poštovanja prava manjina; poziva na djelotvorno praćenje stanja autohtonih i jezičnih manjina diljem EU-a; smatra da bi Agencija EU-a za temeljna prava trebala pojačano pratiti diskriminaciju nacionalnih manjina u državama članicama;
54. smatra da se jezična prava moraju poštovati u zajednicama u kojima postoji više od jednog službenog jezika, bez ograničavanja prava jednog jezika u odnosu na drugi, u skladu s ustavnim poretkom svake države članice;
55. poziva Komisiju da ojača promicanje podučavanja i uporabe regionalnih i manjinskih jezika kao potencijalan način za suzbijanje jezične diskriminacije u EU-u;
56. poziva države članice da razmjenjuju dobru praksu i primjenjuju provjerena i dokazana rješenja za probleme s kojima se suočavaju manjine u cijeloj Europskoj uniji;
57. apelira na države članice da na odgovarajući način u obzir uzmu prava manjina, osiguraju pravo na uporabu manjinskog jezika i zaštite jezičnu raznolikost u Uniji.

INFORMACIJE O USVAJANJU U ODBORU KOJI DAJE MIŠLJENJE

Datum usvajanja	24.9.2018	
Rezultat konačnog glasovanja	+: -: 0:	14 2 0
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Dominique Bilde, Andrea Bocskor, Silvia Costa, Jill Evans, María Teresa Giménez Barbat, Petra Kammerevert, Svetoslav Hristov Malinov, Helga Trüpel, Sabine Verheyen, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Michaela Šojdrová	
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Santiago Fisas Ayxelà, Emma McClarkin, Liliana Rodrigues, Francis Zammit Dimech	
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju prema čl. 200. st. 2.	Caterina Chinnici	

KONAČNO GLASOVANJE POIMENIČNIM GLASOVANJEM U ODBORU KOJI DAJE MIŠLJENJE

14	+
ALDE	María Teresa Giménez Barbat
PPE	Andrea Bocskor, Santiago Fisas Ayxelà, Svetoslav Hristov Malinov, Michaela Šojdrová, Sabine Verheyen, Francis Zammit Dimech, Bogdan Andrzej Zdrojewski,
S&D	Caterina Chinnici, Silvia Costa, Petra Kammerevert, Liliana Rodrigues
VERTS/ALE	Jill Evans, Helga Trüpel

2	-
ECR	Emma McClarkin
ENF	Dominique Bilde

-	0

Korišteni znakovi:

- + : za
- : protiv
- 0 : suzdržani

INFORMACIJE O USVAJANJU U NADLEŽNOM ODBORU

Datum usvajanja	10.10.2018
Rezultat konačnog glasovanja	+: 44 -: 4 0: 4
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Asim Ademov, Martina Anderson, Heinz K. Becker, Monika Beňová, Malin Björk, Michał Boni, Caterina Chinnici, Daniel Dalton, Frank Engel, Laura Ferrara, Romeo Franz, Kinga Gál, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Monika Hohlmeier, Brice Hortefeux, Filiz Hyusmenova, Sophia in 't Veld, Eva Joly, Dietmar Köster, Barbara Kudrycka, Cécile Kashetu Kyenge, Juan Fernando López Aguilar, Monica Macovei, Claude Moraes, József Nagy, Péter Niedermüller, Ivari Padar, Soraya Post, Birgit Sippel, Branislav Škripek, Csaba Sógor, Sergei Stanishev, Traian Ungureanu, Bodil Valero, Josef Weidenholzer, Kristina Winberg, Tomáš Zdechovský, Auke Zijlstra
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Kostas Chrysogonos, Carlos Coelho, Gérard Deprez, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Marek Jurek, Jean Lambert, Jeroen Lenaers, Innocenzo Leontini, Angelika Mlinar, Barbara Spinelli, Daniele Viotti, Axel Voss
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju prema čl. 200. st. 2.	John Stuart Agnew, Jude Kirton-Darling

KONAČNO GLASOVANJE POIMENIČNIM GLASOVANJEM U NADLEŽNOM ODBORU

44	+
ALDE	Gérard Deprez, Nathalie Griesbeck, Filiz Hyusmenova, Sophia in 't Veld, Angelika Mlinar
ECR	Monica Macovei
GUE/NGL	Martina Anderson, Malin Björk, Kostas Chrysogonos, Barbara Spinelli
PPE	Asim Ademov, Heinz K. Becker, Michał Boni, Carlos Coelho, Frank Engel, Kinga Gál, Monika Hohlmeier, Barbara Kudrycka, Jeroen Lenaers, Innocenzo Leontini, József Nagy, Csaba Sógor, Traian Ungureanu, Axel Voss, Tomáš Zdechovský
S&D	Monika Beňová, Caterina Chinnici, Sylvie Guillaume, Jude Kirton-Darling, Dietmar Köster, Cécile Kashetu Kyenge, Juan Fernando López Aguilar, Claude Moraes, Péter Niedermüller, Ivari Padar, Soraya Post, Birgit Sippel, Sergei Stanishev, Daniele Viotti, Josef Weidenholzer
VERTS/ALE	Romeo Franz, Eva Joly, Jean Lambert, Bodil Valero

4	-
ECR	Kristina Winberg
EFDD	John Stuart Agnew
ENF	Auke Zijlstra
PPE	Brice Hortefeux

4	0
ECR	Daniel Dalton, Marek Jurek, Branislav Škripek
EFDD	Laura Ferrara

Korišteni znakovi:

+ : za

- : protiv

0 : suzdržani